En suport dels 300 ajuntaments perseguits

És ben curiosa la força que tenen sovint les mocions votades en els plenaris dels ajuntaments a l'hora de retratar aquella ideologia que en el dia a dia s'intenta disfressar per mitjà d'un devessall de paraules buides i de demagògia. Tant si hom vota a favor, en contra, s'absté o s'aixeca i se'n va deixa ben clara la seva actitud davant la vida. Ho hem vist recentment en la moció que va presentar la CUP al ple de l'Ajuntament de Sant Cugat per tal que el municipi doni suport als més de tres-cents consistoris perseguits per l'Audiència Nacional espanyola per haver fet costat a la declaració del Parlament en favor del Procés. Com és lògic, CDC, ERC-MES i la CUP van votar-hi a favor.

Una altra cosa va ser el comportament de la resta de partits. No és que aquest comportament oferís sorpreses ideològiques, la cosa no va arribar a tant, és clar, però sí que va mostrar les al·lèrgies que provoca la llibertat de Catalunya en alguns dels qui farceixen els seus discursos amb el mot 'democràcia' cada deu paraules. El Partit Socialista i el Partit Popular, concretament, van votar-hi en contra; Ciudadanos, que se li fan pústules a la pell tan bon punt sent el mot 'llibertat', es va aixecar i se'n va anar amb l'excusa que s'hi deien coses 'il·legals'. Pel que fa a ICV-EUiA, es va abstenir. Hi ha més de tres-cents ajuntaments assetjats per un organisme com l'Audiència Nacional espanyola, que és la versió actual del vell Tribunal de Orden Público franquista, acusats de defensar el dret de decidir del poble català, i ICV-EUiA es va abstenir.

Potser algú pensi que la moció aprovada és irrellevant, però s'equivoca. És molt més important del que sembla, perquè estem parlant de la defensa d'un munt de persones, representants municipals totes elles, que poden ser encausades, sancionades, inhabilitades o empresonades pel sol fet d'haver exercit un dret democràtic bàsic, com és el dret de la llibertat d'expressió. Imposar la 'unidad de España' no és punible, però posar les urnes perquè Catalunya voti en llibertat sí que ho és.

Tanmateix, darrere d'aquest absolutisme, darrere d'aquest desfici per emmudir i emmanillar el poble català, no hi ha més que por. Por de les urnes, i un gran cinisme per intentar amagar aquesta por. Els qui van escarnir l'Estatut aprovat pel nostre Parlament són els mateixos que ara ens diuen que Catalunya no és ningú, que el dret de decidir no existeix i que la llibertat és il·legal. I en nom d'aquesta 'il·legalitat' ens volen ficar tots a la presó. De fet, volen convertir Catalunya en una presó, en una mena de reserva habitada per persones desafectes a l'absolutisme de l'Estat espanyol. Per això, els qui maldem per sortir de la presó som acusats de 'voler trencar Espanya'. Ves per on, els qui fan mans i mànigues cada dia per trencar els Països Catalans i anorrear la seva llengua, ens acusen de 'voler trencar'. Doncs sí, volem trencar el reixat de la presó espanyola, volem segar-ne els barrots, volem deixar de respirar aquesta olor de resclosit i ser lliures d'una vegada, perquè hi tenim dret i perquè, els agradi o no, el procés d'independència de Catalunya és irreversible.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat
@valex_cat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/119739.html

Copyright 2024 Cugat.cat